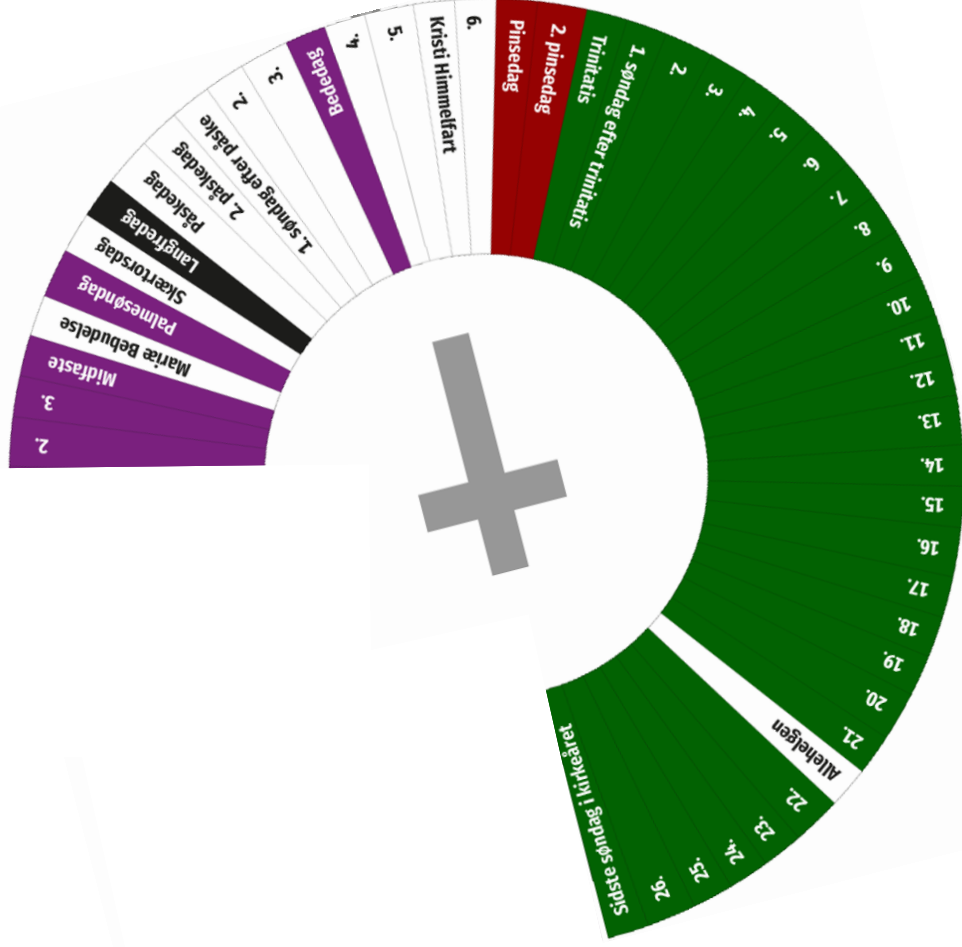


## 2. søndag i fasten



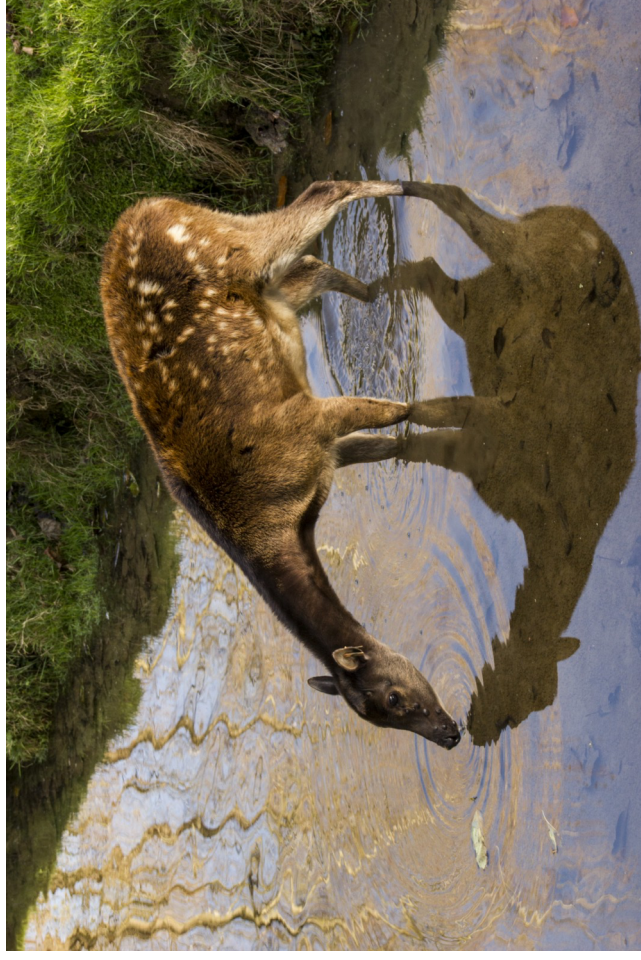
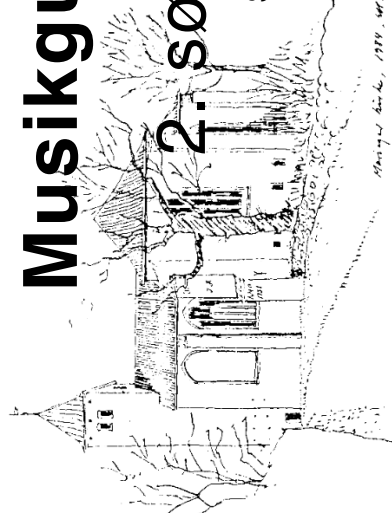
“Mennesket lever ikke af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund” (Matt. 4,4). Med gudstjenesten i dag er vi kommet ind i Fastetiden. De 40 dage som starter Askeonsdag (første onsdag efter fastelavn) og ender ved Påskemorgen (Søndage tælles ikke med for gudstjenesten er en fest!).

Fasten udspringer af den bibelske fortælling om Jesu 40 dage i ørkenen, hvor Han faster og fristes af djævelen. Fasten kan bruges som en tid, hvor man selv forsøger at flytte fokus fra alt det ”brød” som kan fylde, for at give plads til det Guds ord, som åbner livet op – ikke kun for os selv, men også for næsten. Fasten er derfor ikke om at holde sig fra kalorierne, men vende fokus mod det, der betyder noget.

# Musikgudstjeneste

## 2. søndag i fasten

Søndag d. 17. marts kl. 19:00



“Som hjorten skriger ved det udtørrede vandløb, sådan skriger min sjæl efter dig, Gud.”

“Mennesket lever ikke af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund” (Matt. 4,4).

Det er derfor vi fejrer gudstjeneste for herigennem at forkynde Guds ord ind i vores liv. Vi gør det gennem prædiken og sakramenterne, men vi gør det også gennem salmerne og musikken.

I dag får musikken en fremtrædende plads, så det ikke kun bliver det umiddelbare Guds ord, som skal fylde vores ”mave”, men også musikens forkyndelse som skal fylde vores øre.

## Kollekt & Velsignelse

**Nogen må våge i verdens nat,**  
nogen må tro i mørket,  
nogen må være de svages bror,  
Gud, lad din vilje ske på jord!  
Hjælp os at følge dit bud!

2. Nogen må bære en andens nød,  
nogen må vise mildhed,  
nogen må kæmpe for andres ret,  
Gud, lad dit riges tegn bli' set!  
Hjælp os at følge dit bud!

3. Herre, du våger i verdens nat,  
Herre, du bor i mørket,  
Herre, du viser os Kristi dag!  
Selv under livets hårde slag  
er vi hos dig, du vor Gud!

DDS 366 - Tekst: Svein Ellingsen/Estrid Hesselund 1975/1987 - Melodi: Trond Kverno 1975

## Exitus: Koret synger: Se, vi går op til Jerusalem

*Se, vi går op til Jerusalem Se, vi går op til Jerusalem,  
ved hellige fastetide til Frelserens kors og pine,  
at skue, hvor Jesus Krist, Guds Søn, til Lammet, som ofres for verdens skyld,  
i synderes sted må lide. for dine synder og mine.*

*Se, vi går op til Jerusalem. Se, vi går op til Jerusalem,  
Hvem våger, til dagen bryder, forklarelsens stad, den skære.  
og smager med Herren den smertens kalk, Vor frelser har sagt os, at hvor han er,  
vor Fader i Himlen byder? dér vil han, at vi skal være.*

Tekst: Paul Nilsson 1906 - Helge Severinsen 1997 - Svensk melodi 1697

## Udgangsbon

**Postludium:** N.O. Raasted: Gud efter dig jeg længes.

## Nadver

Pr.: "Opløft jeres hjerter til Herren! . . . synger vi din herligheds lovsang":

Hel - lig, hel - lig, hel - lig er Her - ren,  
Gud den al - mæg - ti - ge. Him - len og jor - den er  
fuld af din her - lig - hed. Ho si an na i det hø - je - ste!

Pr.: "Velsignet være han,  
som kommer, i Herrens navn".

**O du Guds Lam!** 2. O du Guds Lam!  
med korsets skam, med korsets skam,  
du bar al verdens synder, du bar al verdens synder,  
derfra al trøst begynder; dermed al fred begynder; derfra vort liv begynder;  
miskundelig af kærlighed vor død til trods  
forbarm du dig! giv os din fred!

Pr.: "Opstandne Herre og frelser . . .  
ligesom du er ét med faderen".

A - men!

Pr.: "Fadervor".

Indstiftelsesord

Uddeling af brød og vin som kontinuerlig altergang

Under uddelingen synger koret:

**Guds fred er mer end englevagt**

N.F.S. Grundtvig 1855-56

Carl Nielsen 1914

## Præludium: Jean Langlais: Plainte

### Indgangsbøn

#### Introitus: Koret synger:

Du, Herre Krist, min frelser est, til dig jeg håber ene; jeg tror på dig, o, bliv hos mig miskundelig alt med dit ord det rene!	Da ved jeg vist, o Jesus Krist, du vil mig ej forlade. Du siger så: Kald du mig på, hjælp skal du få, og intet skal dig skade.	Giv os, o Gud, vi på dit bud må leve så tilsammen, at vi hos dig evindeligt i Himmerig kan få din glæde! Amen!
---	--	--

DDS 52 - Tekst: Sthen 1588. Fr. Hammerich 1850. - Melodisats: Johann Rhau 1589

#### Som tørstige hjort monne skringe

alt efter det rindende væld,  
så monne og efter dig hige,  
o Herre, min tørstige sjæl;  
thi du er den levende kilde,  
og drikke så gerne jeg ville  
for aldrig at tørste igen.

2. De dage og nætter henskride,  
og sjælen kun læskes med gråd,  
med sorrig jeg hænder må vride,  
jeg ved ikke frelse, ej råd.  
Ak, når vil dog Gud sig forbarme?  
Ak, når må jeg usle og arme  
indgange for Herren at stå?

5. Når andre til kirke mon gange,  
da sidder jeg her udi vrå,  
de kvæder så liflige sange,  
men jeg må ej høre derpå;  
min sang er at sukke og klage,  
så skrider de hellige dage  
for mig, som de søgne, i kval.

6. Dog, hvi vil, min sjæl, du forsage?  
Hvi bøjes, hvi bruser du så?  
Lad skride de nætter og dage,  
og bi på din Gud, som du må!  
Engang skal den morgen oprinde,  
da frelst du så glad udi sinde  
skal takke og love din Gud.

7. Hans lys og hans sandhed skal føre  
mig op til hans tempel i fred,  
dér ordet mit hjerte skal røre,  
og glemme jeg skal, hvad jeg led;  
ja, selv skal jeg røre min tunge  
til salmer for Herren at sjunge,  
til lov og til pris for min Gud.

4. Du er jo min saligheds klippe,  
på dig har jeg bygget mit hus,  
ak, vil du mig glemme og glippe,  
da synker det fluks udi grus;  
alt bryder de bølger og vover,  
og medens du tøver og sover,  
de lukker sig over min sjæl.

DDS 410 - Tekst: Sl 42 & 43

N.F.S. Grundtvig 1811

## Kyrie af Jean Langlais

Kyrie eleison / Kyrie eleison / Kyrie eleison  
Herre forbarm dig / Kristus forbarm dig / Herre forbarm dig

### Tekstlæsning: Psalme 42,2-6

Som hjorten skriger ved det udtørrede vandløb,  
sådan skriger min sjæl efter dig, Gud.

Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud.  
Hvornår kan jeg komme og se Guds ansigt?

Tårer er blevet mit brød dag og nat,  
når de dagen lang spørger mig: Hvor er din Gud?

Jeg husker det og udøser min fortvivelse:  
Jeg gik i festskaren, jeg vandrede til Guds hus  
under jubelråb og takkesange i valfartsskaren.

Hvorfor er du fortvivlet, min sjæl? Hvorfor skælver du i mig?  
Vent på Gud! For jeg skal takke ham på ny, min frelser og min Gud.

### 2. salme som korsang

Gud, efter dig jeg længes,  
når jeg af synden trænges,  
til dig står al min lid:

Jeg på dit ord, o Fader,  
på nåden mig forlader,  
o Herre, vær mig mild og blid!

Du livsens Herre kære,  
min Jesus vil du være,  
livsaligt er dit navn.

Min frelser, Jesus milde,  
du ej fra mig dig skille,  
du altid er min trygge havn!

Gud Fader, som mig skabte,  
tæl ej mig blandt fortabte,  
mit håb er sat til dig:  
Guds Søn, som mig forløste,  
din hjælp mig altid trøste,  
styrk det, du har begyndt i mig!

Rom 8,19 - Sthen 1589 - Ingemann 1854 - Melodi/sats: Heinrich Issac ca. 1500

### Evangelielæsning: Matthæus 15,21-28

Jesus gik bort derfra og drog til områderne ved Tyrus og Sidon.  
Og se, en kanaanæisk kvinde kom fra den samme egn og råbte: »Forbarm dig  
over mig, Herre, Davids søn! Min datter plages slemt af en dæmon.« Men han  
svarede hende ikke et ord.

Og hans disciple kom hen og bad ham: »Send hende væk! Hun råber efter os.«  
Han svarede: »Jeg er ikke sendt til andre end til de fortabte får af Israels hus.«  
Men hun kom og kastede sig ned for ham og bad: »Herre, hjælp mig!« Han sagde:  
»Det er ikke rigtigt at tage børnenes brød og give det til de små hunde.« Men hun  
svarede: »Jo, Herre, for de små hunde æder da af de smuler, som falder fra deres  
herres bord.« Da sagde Jesus til hende: »Kvinde, din tro er stor. Det skal ske dig,  
som du vil.« Og i samme øjeblik blev hendes datter rask.

»Kvindelig din tro er stor,  
ske dig, som du ville!«  
I det rige nådens ord  
sprudler livets kilde.

2. Det var Herrens ord engang  
til den hedningkvinde,  
som, mens klokkerne har klang,  
aldrig går af minde.

3. Det er stadig Herrens ord  
til hvert hjerte lille,  
når han ser, dets tro er stor  
til hans øjne milde.

4. Gerne det ved hunde små  
sig som kvinden ligner,  
når kun smuler det kan få  
af, hvad Gud velsigner.

5. Smuler af det livets brød,  
som fra Himlen kommer,  
det er lægedom for død,  
sæd til evig sommer.

6. Syng da, hjerte hvert, som tror  
på Guds Søn den lille,  
evig tak for trøstens ord:  
Ske dig, som du ville!

7. Når det sker, hvad hjertet vil,  
som er livets sæde,  
da er sorg og død ej til,  
men kun liv og glæde.

8. Det vil og vor freisermand,  
sorg og død han hader,  
liv og glæde lover han  
evig hos sin Fader.

9. Selv er han det livets brød;  
hvem deraf vil æde,  
skal indgå, trods synd og død,  
til vor Herres glæde.

DDS 158 - Tekst: Matt. 15,21-28 &  
Grundtvig 1853. Melodi: Horn 1544

## Prædiken

### Motet: Giovanni Pierluigi da Palestrina: Sicut Cervus

*Sicut cervus desiderat ad fontes quarum, Som Hjorten skriger efter rindende Vand,  
ita desiderat anima mea ad te, Deus. således skriger min Sjæl efter dig, o Gud.*  
Psalme 42, 2

## Kirkebøn

**O glædelig dag,**  
da Jesus gik under mit syndige tag!  
Hvor må jeg dog sande, at Herren er god,  
han gav mig sit hellige legem og blod  
med søde og sande livsalige ord  
ved nadverens bord.

2. Hvo ville da vel  
anklage min salig benådede sjæl?  
Hvo vil mig fordømme? thi Kristus er her,  
som gør mig retfærdig og haver mig kær;  
ham vil jeg og tjene med hjertelig lyst  
og lyde hans røst.

3. Jeg gav ham min tro,  
mit hjerte skal være Guds hellige bo,  
ej nogen skal gøre den fæstning fortræd,  
hvor Jesus er inde, der lyser han fred,  
ej nøden, ej døden, ej yndest, ej had  
skal skille os ad.

4. Så skal jeg engang  
vel blive fuldkommen og synges min sang  
som Himmerigs borger blandt englenes trop,  
hvor troen og håbet de hører da op,  
men kærlighed bliver i glæde og fred  
evindeligt ved.

## Trosbekendelsen

Tekst: Diderichsen Brinch 1697/M.B. Landstad 1861 Melodi: Ludvig Mathias Lindeman 1862